

מחירו הגבוה של מסטיק ללא סוכר

האם גם אתם נעזרים בדיאטה שלכם במסטיק ללא סוכר? הידעתם כי בכך אתם חושפים את עצמכם ואת ילדיכם לסכנה חמורה לאין ערוך מזו של כמה קלוריות מיותרות?

מידע שכדאי ללעוס היטב

מאת: לאה רזניקוביץ, מדריכה רפואית לחולי סוכרת ולשומרי משקל



אם יפה או לא יפה ללעוס מסטיק - זו סוגיה שמאמר זה לא יתיימר להכריע בה. אנחנו נדון בהיבטים אחרים של מרבית המסטיקים המוצגים לראווה על יד הקופות ברשתות השיווק.

מסתבר, שתעשיית המזון מכניסה למסטיקים כמה חומרים שהם רעלים של ממש. רבים מאיתנו מסתייגים מצבעי מאכל שעשויים מנפט (במסטיקים של חברת 'שטראוס עלית', אגב, יש צבעי מאכל טבעיים), ורוכשים ללא נקיפת מצפון אחת את המסטיקים הלבנים והתמימים, שאפילו קלוריה אחת אינם מוסיפים לגופנו.

כך אנחנו מכניסים בדלת הראשית את החומר המסוכן ביותר המוכנס למסטיקים - ממתיק האספרטיים. אספרטיים מצוי במסטיקים ובסוכריות ללא סוכר שכבשו את השוק העולמי. ברוב המרכולים קשה מאוד למצוא מסטיקים עם סוכר, ורוב ציבור לועסי המסטיק, כולל ילדים ונשים במצבים שונים, נאלץ ללעוס מסטיקים ללא סוכר ובכך להיחשף על בסיס קבוע לסכנות הגדולות של הרעל אספרטיים.

אחד יותר מדי

הראשונים שידעו עד כמה עלול להיות מסוכן למוח מסטיק אחד בלבד המכיל אספרטיים, היו המומחים של חיל האוויר האמריקאי. ב-1992 הוציא חיל האוויר האמריקאי אזהרה לטייסיו לבל יצרכו כל מזון או משקה המכיל אספרטיים, לפחות עשרים וארבע שעות לפני טיסה, כולל מוצרים המכילים כמות קטנה של אספרטיים כמו זו המצויה במסטיק אחד. הסיבה לאזהרה חמורה זו היא שצריכת אספרטיים לפני טיסה, אפילו במינונים נמוכים, גרמה לכשש מאות טייסים לתופעות אפילפטיות בזמן שהייה בגובה רב.

התופעות האפילפטיות שחוו הטייסים היו ברמות חומרה שונות. היו שחוו רעד קל בידיים, היו שחוו בלאק אאוט לכמה שניות והיו טייסים שחוו התכווציות קשות המכוננות Grand mal. חלק מהטייסים שחוו תופעות אלה סיפרו שזה קרה להם אחרי שתיית פחית קולה דייאט אחת, והיו שסיפרו שזה קרה להם אחרי לעיסת מסטיק אחד המכיל אספרטיים. לכל אדם רמת רגישות שונה.

איך זה קורה? פעולת לעיסת המסטיק גורמת ליציאת החומרים שבו אל חלל הפה ולספיגתם המהירה בדם דרך כלי הדם



פעולת לעיסת המסטיק גורמת ליציאת החומרים שבו אל חלל הפה ולספיגתם המהירה בדם, דרך כלי הדם הרבים שנמצאים בפה. חומרים שנספגים עוקפים את מערכת העיכול ומגיעים במהירות אל המוח. זה מה שקורה עם האספרטיים שבמסטיק. המוח הוא אפוא האיבר הראשון שמושפע מיידית מלעיסה של מסטיק. השפעה זו עלולה להיות קשה על-אף שכמות האספרטיים המצויה במסטיק אחד היא קטנה מאוד.

הרבים שנמצאים בפה. חומרים שנספגים אל הדם באופן זה עוקפים את מערכת העיכול ומגיעים במהירות אל המוח. זה מה שקורה עם האספרטיים שבמסטיק. המוח הוא אפוא האיבר הראשון שמושפע מיידית מלעיסה של מסטיק. השפעה זו עלולה להיות קשה על-אף שכמות האספרטיים המצויה במסטיק אחד היא קטנה מאוד.

חתוק, נפוץ ומסוכן

האספרטיים הוא הממתיק המלאכותי הנפוץ ביותר בעולם. הוא מצוי בכ-14,000 מוצרי מזון, תרופות ותוספים שונים. קבוצה גדולה של מדענים ורופאים מגדירה אותו כממתיק המסוכן ביותר הקיים היום בשוק. בארצות הברית קיים מרכז שנקרא Mission Possible World Health International, שהוקם על-ידי קבוצה של רופאים ומדענים ומטרתו היחידה היא מלחמת חורמה באספרטיים. המרכז מרכז ומפיץ מידע עצום אודות האספרטיים: מחקרים, ראיונות עם מדענים ועם רופאים, עדויות של אנשים שנפגעו מצריכת אספרטיים ועוד חומר רב מזעזע. בהפיצו לכל העולם את האמת המדעית והקלינית הקשה אודות האספרטיים, הוא נושא את דגלה של האמת. אותה אמת המוסתרת מהציבור בגלל אינטרסים כלכליים. אספרטיים מורכב משלושה רכיבים:

50% פנילאלין, 40% חומצה אספרטית ו-10% מתנול.

שלושת החומרים הללו נמצאים בצורה טבעית כמעט בכל מזון, ויצרני האספרטיים נאחזים בנתון זה כדי לשווקו כטבעי ובטוח לשימוש. זאת היא אמת חלקית בלבד, שיש בה משום הטעיה מכוונת של הציבור.

פנילאלין וחומצה אספרטית הן חומצות אמינו שמצויות במזון באופן טבעי, אבל הן יכולות להיחשב טבעיות ובלתי מזיקות רק כאשר הן נצרכות כחלק משאר רכיבי המזון הטבעיים, כאשר הן מחוברות לחומצות אמינו נוספות.

לעומת זאת, כאשר צורכים אותן כחומרים בודדים וחופשיים (האספרטיים בגוף מתפרק מיד לשלושת מרכיביו), הן חודרות למערכת העצבים המרכזית וגורמות לעודף של פעילות עצבית במוח, מה שגורם להתפתחות של בעיות בריאות רבות.

המתנול, שהוא הרכיב השלישי באספרטיים, מתפרק לחומר שנקרא פורמלדהיד המוכר כחומר רעיל ביותר. על פי 'הסוכנות האמריקנית להגנת הסביבה', הפורמלדהיד עלול לגרום לסרטן בחיות מעבדה ובבני אדם. חוקרים קבעו שהפורמלדהיד משנה את מבנה הדנ"א ולכן עלול לגרום להתפתחות של גידולים ממאירים.

בבדיקות רבות שנערכו במזון ובמשקאות שמכילים אספרטיים, התגלה כי הפירוק נעשה עוד לפני שהוא מגיע למערכת העיכול. נמצא כי טמפרטורה גבוהה לזמן ממושך גורמת לפנילאלין להתפרק לחומר מסרטן ידוע, (DKP) ואילו טמפרטורה נמוכה גורמת למתנול להתפרק לחומר הרעיל פורמלדהיד.

הפירוק עשוי להתרחש בכל המזונות המכילים אספרטיים, אבל מועדים לכך במיוחד הם המשקאות הקלים, מפני שהם חשופים לטמפרטורה גבוהה בזמן שהם מובלים במשאיות לכל אורכה של הארץ, ולטמפרטורה נמוכה כאשר הם מאוחסנים במקררים של הצרכנים.

כשהמדע ישן...

מדען אמריקאי בשם מונטה וודרווא, הנחשב למומחה עולמי בנושא רעלים, ביוכימאי בהכשרתו, שעסק למעלה משלושים שנה בחקר של מזון ובמיוחד ברעילות של מזון, חקר לעומק את החומר

מתנול. המחקרים הרבים שבוצעו על ידו הובילו לגילוי ולהבנה מעמיקה של ההתנהגות הביוכימית והפיזיולוגית של המתנול בגופנו. בשנת 2011 יצא לאור ספרו שעוסק במתנול, הספר נקרא: While Science Sleeps: A Sweetener Kills (כשהמדע ישן: ממתיק הורג).

ד"ר מונטה וודרווא נמנה על קבוצת המדענים הפעילים היום במלחמה נגד האספרטיים. בספרו הוא כותב את הדברים הבאים:

"Something very wrong is going on, something that is killing good people and causing untold suffering to families and communities around the world. Never has such a high percentage of us been afflicted with so many tragic and wasting illnesses..." "I am an activist who took the FDA to the Supreme Court in an effort to compel it to carry out its mandate and obligation to protect the public. I am still waging this battle and will continue to fight until the salient and suppressed facts have been revealed..."

תרגום מילולי:

"משהו רע מאוד קורה, משהו שהורג אנשים טובים וגורם לסבל בל יתואר בקרב משפחות וקהילות מסביב לעולם. מעולם לא קרה שאחוז כל כך גבוה מאיתנו סובלים מכל כך הרבה מחלות טרגיות מיותרות..."

אני פעיל שלקח את ה-FDA לבית המשפט העליון בניסיון לאלץ אותו לבצע את המנדט שניתן לו ואת חובתו להגן על הציבור. אני עדיין מנהל את הקרב הזה ואמשיך להילחם עד שהעובדות המובהקות שהועלמו מידיעת הציבור יחשפו לציבור..."

מחקרים מדעיים ואספרטיים

אספרטיים הוא הממתיק המלאכותי הנחקר ביותר בעולם. נכתבו עליו מאות רבות של פרסומים מדעיים וכמה ספרים. סוד גלוי הוא שהמקור המממן מחקר כלשהו על תוסף מזון או תרופה משפיע מאוד על תוצאותיו ועל המסקנות הנלמדות מהן. הסיפור של האספרטיים הוא דוגמה טובה לכך, הממחישה עד כמה חמורה ומסוכנת התנהלות זו לבריאות הציבור בכל העולם. ד"ר ראלף ג'ולטון, פרופסור

לפסיכיאטריה, ניתח ביסודיות מאה שישים ושישה פרסומים מדעיים על מחקרי האספרטיים בשנים 1985-1980. ממצאיו העלו כי 100% משבעים וארבעה מחקרים שמומנו על-ידי יצרניות המזון קבעו כי האספרטיים בטוח לשימוש. לעומת זאת 92% מתוך תשעים ושניים מחקרים שנערכו על-ידי מדענים עצמאיים קבעו כי האספרטיים גורם לשורה ארוכה מאוד של בעיות רפואיות.

מבירור מעמיק של שבעה מתוך המחקרים שהוגדרו כעצמאיים וקבעו כי האספרטיים בטוח לשימוש, נמצא כי מחקר אחד מתוך השבעה היה סקירה של הספרות שהתמקדה במחקרים שערכו יצרני המזון, ושישה מחקרים נשלטו ונוהלו על-ידי ה-FDA. בהסתמך על הקשר העסקי של ה-FDA עם יצרנית האספרטיים והתעשייה, העצמאות של מחקרים אלה מוטלת בספק. בסופו של דבר האישור שנתן ה-FDA לשימוש באספרטיים התבסס על מחקרים שמומנו על-ידי יצרניות המזון ולא על-ידי מדענים עצמאיים.

"משהו רע מאוד קורה, משהו שהורג אנשים טובים וגורם לסבל בל יתואר בקרב משפחות וקהילות מסביב לעולם. מעולם לא קרה שאחוז כל כך גבוה מאיתנו סובלים מכל כך הרבה מחלות טרגיות מיותרות..."

כאשר מדברים על מחקרים בנושא האספרטיים, אי אפשר שלא להזגיש את פועלם של שני מדענים חשובים: ד"ר ג'ון אולני וד"ר ראסל בליילוק. ד"ר ג'ון אולני היה פרופסור לפסיכיאטריה באוניברסיטת וושינגטון בסנט לואיס, וד"ר ראסל בליילוק הוא נירולוג. שניהם עסקו בחקר המוח, והשפעת האספרטיים על המוח הייתה נושא מרכזי במחקרים שערכו וניהלו שני המדענים הללו. המחקרים הראו על פגיעות של אספרטיים בתאי המוח ובמערכת העצבים המרכזית.

ד"ר ג'ון אולני וד"ר ראסל בליילוק טענו שמתן אישור של ה-FDA לשימוש באספרטיים ימיט אסון על בריאות הציבור בעולם, ופעלו כדי למנוע אישור זה. הם פרסמו מידע מדעי על האספרטיים, כתבו מכתבים ל-FDA, העידו בבתי משפט ובוועדות שונות בסנט.

אחת מהעדויות המעניינות ניתנה על-ידי ד"ר אולני במכתב ששלח לסנטור אמריקאי בשם Howard Metzenbaum ב-1987.⁽¹⁾ במכתבו המשתרע על תשעה עמודים, סיפר אולני על הסכנות הטמונות בצריכת אספרטיים, על התוצאות הקשות של המחקרים שערך יחד עם מדענים נוספים ועל הפעולות שביצע כדי לנסות למנוע את מתן האישור לאספרטיים.

אולני מספר במכתבו על אופן התנהלותם של מחקרים שנוהלי על-ידי מדענים ששכרה חברת 'סירל', יצרנית האספרטיים. על המניפולציות, על הסתרת המידע, על השקרים ועל שיבוש המהלכים, שנועדו להוביל את המחקר למסקנה שאספרטיים הוא חומר בטוח לשימוש...



ד"ר אולני מדגיש במכתב, כי ידוע לו באופן אישי שנציגי ה-FDA ידעו על התנהגות זו של חברת 'סירל' וצוות החוקרים שלה.

הרג תאי המוח

טענתם של צמד החוקרים ושל מדענים נוספים היא, כי אספרטיים הורג תאי מוח ותאי עצב. מוות של תאים במוח כתוצאה מצריכת אספרטיים הוא תופעה שנצפתה באופן ברור במחקרים רבים שנערכו כבר לפני עשרות שנים. זוהי עובדה מדעית הנקראת רעילות נירונית - Neurotoxicity.

ד"ר אולני סיפר כי במהלך השנים פיתחו מדענים העוסקים בחקר המוח ומערכת העצבים הבנה טובה של תופעה זו. ההסבר שלהם מעניין וחשוב להבנת הנושא: חומצה אספרטית ופנילאלנין הן חומצות אמינו המצויות באופן טבעי בתאי המוח ובמערכת העצבים. שני חומרים אלה משמשים כמעבירים עצביים ונוטלים חלק פעיל ברוב התהליכים המתרחשים במוח. אולם למרות זאת ובאופן פרדוקסלי, יש להם גם פוטנציאל לתקוף ולפגוע קשות במוח ובמערכת העצבים. כיצד זה קורה?

במצב רגיל, שני החומרים הללו נמצאים בתוך תא המוח או תא העצב. הם יוצאים אל מחוץ לתא רק בכמויות מזעריות למטרות של העברת מסרים בין התאים. אחרי שהם מגרים את תא העצב השכן, ובכך מבצעים את משימת העברת המסר, הם חוזרים

מיד לתוך התא (תוך

אלפית השנייה).

כ א ש ר

צ ו ר כ י ם

א ס פ ר ט י י ם ,

החומרים מתעכלים ונספגים לתוך הדם במהירות גדולה ובאופן זמני ריכוזם בדם גבוה מאוד. גירוי זה מזיק לתאים עד כדי סכנה קיומית. רוב תאי המוח אינם ניזוקים, מפני שאספרטיים אינו מצליח לעבור את מחסום הדם-מוח Blood Brain Barrier - מחסום שקיים בתאי המוח במטרה להגן עליהם מפני חדירה של רעלים הנישאים בדם. אבל בכמה אזורים קטנים במוח מחסום חשוב זה אינו קיים, ומשם מצליחים החומרים להיכנס לתוך תאי המוח ולדרבן אותם למוות.

באופן מיוחד מועדים לפרענות זו תאי מוח ותאי עצב שאינם מפותחים מספיק, כפי שקיים אצל עוברים ותינוקות.

כמו כן, מצבים מסוימים כמו: סוכרת, היפוגליקמיה, מתח נפשי, זיקנה, אלצהיימר, אירוע מוחי, עישון ועוד, עלולים לגרום לפגיעה בעמידות המחסום ולחדירות יתר של רעלים לתאי המוח, ביניהם האספרטיים. לכן בקרב אנשים הנמצאים במצבים הללו גדול יותר הסיכוי לפגיעה בתאי מוח/תאי עצב.

מיגרנות ודיכאון

מיגרנות ודיכאון הן שתי בעיות רפואיות ששכיחותן הולכת וגדלה. מחקרים רבים הוכיחו שלצריכת אספרטיים עלול להיות קשר ישיר עם התפתחות שתי מחלות אלו. מדענים סבורים שאחוז גבוה מכאבי הראש השגרתיים

הראש השגרתיים'

ש מ ה ם

ס ו ב ל י ם



מיליוני אנשים בכל העולם קשורים לצריכת אספרטיים.

מחקרים הוכיחו גם שאספרטיים משנה את רמת ההורמונים והמוליכים העצביים במוח. אצל אנשים מסוימים עלול הדבר לגרום לשינויי התנהגות ומצבי רוח עד כדי דיכאון. רגשים במיוחד לכך הם אנשים הסובלים מתנדודות קיצוניות במצב רוחם.

בשנת 2014 פורסמו תוצאות של מחקר שבדק את ההשפעות הנורולוגיות של אספרטיים על אנשים בריאים שאינם סובלים מבעיות נפשיות או מתנדודות קיצוניות במצבי רוח⁽²⁾. המשתתפים חולקו לשתי קבוצות. קבוצה אחת קיבלה אספרטיים בכמות של 25 מ"ג על כל קילוגרם של משקל הגוף. כמות זו מצויה בשלושה ליטר של משקה קולה. קבוצה שנייה קיבלה 10 מ"ג על כל קילוגרם של משקל הגוף. כמות זו מצויה בליטר אחד של משקה קולה.

החוקרים הדגישו שגם הכמות הגדולה של 25 מ"ג הייתה רק חצי מהכמות המותרת לצריכה על-פי המלצות ה-FDA. כעבור שמונה ימים של צריכת אספרטיים בוצעו למשתתפים בדיקות מיוחדות של פרמטרים למצבים מנטליים וקוגניטיביים. בקבוצה שצרכה 25 מ"ג לכל קילוגרם חוו המשתתפים תנדודות במצב הרוח, דיכאון והתמצאות מרחבית ירודה. כלומר, האספרטיים השפיעו לרעה לא רק על מצב רוחם אלא גם על היכולת המנטלית שלהם.

מחלות ממאירות

קיימות אין ספור הוכחות מדעיות חד משמעיות לכך שממתיקים מלאכותיים, ובראשם אספרטיים, גורמים לסוגים רבים של מחלות ממאירות. הנושא נחקר על-ידי מדענים ממקומות רבים בעולם. אחד מהם הוא ד"ר מורנדו סופריטי, חוקר סרטן איטלקי מוערך ובעל הכרה בין לאומית, בעל ותק של שלושים שנה בחקר הסרטן. ד"ר סופריטי עומד בראש מרכז לחקר הסרטן מהטובים ביותר בעולם שנקרא "המכון לחקר הסרטן של קרן רמזיני" (The Ramazzini Foundation's Cesare Maltoni Cancer Research Center).

בשנת 2007 הוענק לד"ר מורנדו סופריטי הפרס האמריקאי היוקרתי ביותר המוענק למדענים שעוסקים בחקר הסרטן. הפרס הוענק לו על תרומתו

הגדולה והחשובה לזיהוי חומרים מסרטנים סביבתיים ותעשייתיים ועל קידום מחקריו המדעיים העצמאיים. פרס יוקרתי זה הוענק עד כה לשלושה מדענים בלבד.

מדען דגול זה ביצע כמה מחקרים גדולים על אספרטיים שתוצאותיהם הוכיחו באופן חד משמעי שאספרטיים גורם להתפתחות של כמה סוגי ממאירויות.

פגיעים יותר

חלק ממחקריו של ד"ר סופריטי בוצעו על חולדות, ומהן הוכח שכאשר עוברים נחשפים לאספרטיים פגיעתו בהם חמורה הרבה יותר מאשר בקרב חולדות בוגרות. חשיפה של עובר ושל תינוק לממתקים מלאכותיים בכל דרך שהיא, עלולה להיות טריגר להתפתחות של גידולים ממאירים בתקופת הילדות. מחקרים מראים כי רגישות העובר והתינוק גדולה בהרבה מזו של מבוגרים, ולכן סיכויי פגיעתו גדולים מאוד. גדול במיוחד הסיכוי לפגיעה מוחית בלתי הפיכה.

בתאריך 5.8.17 פורסם דו"ח מקיף ומעמיק שכתב ד"ר סופריטי בו הוא סוקר כמה מחקרים שבוצעו על אספרטיים⁽³⁾. בין היתר נכתב בדו"ח כי באחד המחקרים גדל הסיכוי לפתח לוקמיה ולימפומה ב-62% כאשר לעכברים ניתן אספרטיים במינון של 20% מהמינון המומלץ לצריכה יומית על-ידי ה-FDA.

הסיכון לממאירות עלה משמעותית כשהחשיפה לאספרטיים הייתה בתקופה העוברית.

הדו"ח מסתיים בהמלצה חד משמעית: "אנחנו ממליצים לנשים לפני לידה ולילדים להימנע מצריכת מוצרים המכילים אספרטיים".

מה קורה עכשיו, כאשר מדען בסדר גודל כזה חותם את מחקריו בהמלצות כל כך ברורות? ודאי תתפרסם ההמלצה בהרחבה רבה בכל כלי תקשורת אפשרי, למען בריאות הציבור ועל-ידי המשרד הממונה על בריאות הציבור.

לצערנו זה לא קרה. המלצה משמעותית זו של אחד מגדולי המדענים בעולם הוסתרה מהציבור בחו"ל וגם בארץ.

כיצד קרה ועדיין קורה, שלמרות ההוכחות החד משמעיות אודות הסכנה של הממתקים המלאכותיים ובמיוחד האספרטיים, אישר ה-FDA את השימוש בהם?

קיימות אין ספור הוכחות מדעיות חד משמעיות לכך שממתיקים מלאכותיים ובראשם אספרטיים, גורמים לסוגים רבים של מחלות ממאירות. הנושא נחקר על-ידי מדענים ממקומות רבים בעולם



קבלו את הכותרת שנתן ג'יסון לוליאנו, סטודנט למשפטים מאוניברסיטת הרווארד, לעבודה שערך בעבור הפרופסור שלו. עבודתו צוינה לשבח ופורסמה בחודש יולי 2010 בעיתון שעוסק בחוק ובמדיניות בנושאי מזון⁽⁴⁾. הכותרת היא: Killing us the FDA - (תרגום מילולי: "הורגים אותנו במתיקות - כיצד להוציא את התעשייה מה-FDA).

במהלך המחקר שלו בדק לוליאנו ולמד באופן יסודי את מה שקורה בתוך ה-FDA, ובמיוחד את התנהלות הארגון בכל הקשור למתן האישורים לממתקים המלאכותיים ולממתיק הטבעי סטיביה.

במסמך שכתב, המשתרע על פני חמישים ושמונה עמודים, מתוארת ההתנהלות, הליכי העבודה ויחסי הכוחות בתוך גוף בעל השפעה בינלאומית זה. יש להניח כי מסמך כזה נערך ביסודיות ובהירות המתבקשת. אף אחד אינו רוצה להיתבע במיליוני דולרים על הוצאת דיבה על-ידי מוסד ה-FDA או על-ידי הכרישים בעלי הכוח והממון מתעשיית המזון והתרופות...

להלן התקציר הפותח של המחקר:

"זה למעלה ממאה שנה טוען ה-FDA שהוא מגן על בריאות הציבור. אולם בתקופה זו ה-FDA העמיד למעשה את האינטרסים הכלכליים של התאגידים לפני בטיחות הצרכנים. שחיתות זו בולטת וברורה במיוחד באופן שניתנו האישורים לממתקים המלאכותיים. מנהיגי ה-FDA היוצרים קשרים אישיים עם מנהלים בחברות שהם היו אמורים לבקר, מציגים תמונה מחרידה, תוך התעלמות מאזהרות של מדענים עצמאיים ומיועצים של ה-FDA עצמו. מקבלי החלטות ב-FDA שנותנים לתאוות הבצע לכוון את פעולותיהם, אישרו ממתקים מסרטנים כמו סכרין, אספרטיים וסוכרלוז, ובמקביל אסרו שימוש של הצמח

הטבעי סטיביה משום שהוא יפגע ברווחי התעשייה.

מאמר זה מציג שתי רפרומות שעשויות להפסיק את ההתנהלות המושחתת הזו ולהוציא את התעשייה מה-FDA בין היתר, על-ידי חיזוק הנהלים העוסקים בניגוד אינטרסים בין ה-FDA והתעשייה וכן על-ידי מניעה מחברות להשתתף במחקרים המדעיים הנערכים לשם בדיקת בטיחות המוצרים שלהן. באופן זה יוכל ה-FDA להשיג את העצמאות לה הוא זקוק כדי שיוכל לבצע את עבודת הבקרה לתעשיית המזון והתרופות".

דומה, כי כל עוד לא אומצו המלצותיו של לוליאנו לנתק את ה-FDA מהתעשייה, מוטל על כל אדם פרטי ללמוד את הנושא באחריות ולקבל את החלטות הקשורות לצריכת מזונות המכילים אספרטיים: מסטיקים, משקאות דיאט ועוד - בהירות המתבקשת. זו חובתנו כלפי הגוף שהפקיד בידינו הבורא, ועוד יותר מזה - כלפי הפקדונות הרכים והפגיעים שהפקידו על גידולם.

מקורות:

1. Dr. John Olney, Statement-aspartame, (1987). <http://www.scribd.com/doc/6669992/Dr-John-Olney-Statement-Aspartame-1987>.
2. Neurobehavioral Effects of Aspartame Consumption. vol.37 (3), June 2014, Pages 185-193
3. Potential Carcinogenic Risks of Aspartame
4. J. Iuliano, "Killing Us Sweetly: How to take industry out of the FDA", Journal of Food Law and Policy, vol. 6, (2010), 31.